

Юлія Бережко-Камінська

ГРАВІТАЦІЯ СЛОВА

поезія

Кам'янець-Подільський

2022



ЗМІСТ

Ігор Павлюк: «Невідворотність Катарсису» 5

МЕДОНОСИ 17

«Ранок. І море лежить невагоме» 18

Морські етюди 20

«А тепер — лягаєш на спину й гойдає тебе вода» ... 20

«Крайбережні відколюються роки» 21

«Укриває вода невагомим батистом» 21

«Час відпущений, ніби й не час, а вода» 22

«Так сухо, що трави на шепіт зійшли» 23

«Я зрізаю троянди» 24

«Привілей вільних — не поспішати» 26

«Розгорнулось літо з гнізда під стріхою» 28

Літо облизує губи гарячі» 29

«Перед тобою не встою» 30

«Які глибокі кольори у передгрозя!» 31

«То все — кольори» 32

«І коли дозріває до липня» 34

Карпати 36

«Я тут — як вихлюпнута назовні» 36

«Щось чоловіче у вашій поставі, горде» 37

«Бути отут — це знати, що є на світі» 37

«Такими тонкими пальцями тільки» 39

«Яке тривожне літо тремтить на дримбі!» 40

«Боюся губам передати меду, а слову — маку» 41

«Ранок мій — рідкісна квітка — цвіте лілово» 42

«Всього, що треба, буде в тебе вдосталь» 43

«І коли літо заходить у вигріті води серпня» 44

«Щастя пахне вишнями перестиглими» 45

«Якби у пісочний годинник щоразу
новий насипати пісок» 46

«То було твоє літо — тягучий рахат-лукум» 47

ЦІЛУЙ І ЗЦІЛЮЙ 49

«Як те станеться — не простежиш» 50

«Я прийшла. Ось бачиш — душа моя вся у латках» .. 51

«Я молодо горю тобі на вустах» 52

«Все здаля — оминеш, не пригорнеш» 54

«Згадую... Кожна травинка тебе награв» 55

«Цілуй і зцілуй — я заворюю» 56

«Ніч говорить — не договороює» 57

«Ти — моя книга досвітя» 58

«Я потайки прийду, щоб оддалік» 59

«Що в тобі такого — недовершена» 60

«Мій ніжний, радосте небесна» 61

Горішки 62

«Не буде від мене ні кривди, ні мсти» 64

«Примхливе літо сохне в спориші» 65

«Як спровадиш цю ніч, що присіла в твоїм узголів'ї?» .. 66

«Коли я їду, зачерпнувши три пригорщі пустоти» 67

«Місто, в якому тебе я шукала» 68

«Останній день, освячений на милість» 69

«Бо час настав. І ти мені не винен» 70

«Пролітне літо сни пустило тихі вплав» 71

«Гори, які димлять» 72

«Ти — остання, хто плаче за ним уві сні» 74

«Дай мені ключ до імені свого третього» 75

«І в момент — у якийсь — я здаюсь» 76

«Який тепер ти? Дивно, чи шкіра на тобі грає» 78

«З яких ти сил пустився так» 79

ПРЯНОЩІ	81
«І сходилася осінь»	82
«В мій сад приходять осінь — доживати»	83
«Дякую, сади мої горіхові»	84
«Осінь пахне мускатно-пряно»	85
«Неспішний ранок починався в зернах»	86
«Клени медово-жовтим стікають листям»	87
«Почуваюся равликом»	88
«А горіхи падають і падають»	89
«Ідеш, а ліс усе уже віддав»	90
«По залишках снів прозоро відходить осінь»	92
«В тихий ранок осені — молока й води»	94
«Чи осінь, чи вранішнє мрево»	96
«Поглянь, як жовто сонце сходить»	97
«Хочеться снігу, глінтвейну, хурми»	98
«Прибрана земля до зими»	99
«Вийшли в поле — в сніжній крупі трава»	100
«Накриває ніч, і мій дім — моє диво земне»	102
«Зима у першому наближенні»	104
«Якщо приймеш цей дім, то — і звуки його»	105
«Веранди ветхі, биті вітражі»	106
Художнику	107
«Недільний ранок снить, зневірений і тихий»	108
«Де ти будеш його шукати, уперта Гердо?»	109
«Біжу у справах, як за вітром»	110

РІД	113
«Не викликай їх до себе»	114
«Скільки літ по тобі в борні!»	116
«Я озираюся — гуде за мною рід»	118
«Осінь морозом дихнула в лице»	120
«Знаєш, дитинко, колись тут були сніги»	121

«Із часом здається — з великої милості»	122
«Дівчинко, перли рідкісні»	124
«Є те, що вічно буде. Я б довіку»	125
«Бабуся мені снилася далека»	126
«Мовчать віки. Мовчать могили»	128
«Ішли віки солоними шляхами»	129
«Коли я припадаю до землі, чую»	130
«І день мине. І тятівка ослабне»	132
«Вербна неділя»	133
«В розложисті часи — неспішні і затяті»	134
«Як страшно вперед подивитись — назад подивись»	136
«Уставала вдосвіта, уставала»	138
«Сіяла пшеницю — не зерна — золото»	139
«Тиха бабуня була моя, тиха»	140
«Город за мальвами... Відкритий»	142
«На городах моїх бабунь»	143
«Яке воно, море те?»	144
«Яке то щастя — є до кого їхати»	145
«Вітри втомились від галер»	146
«Відлюдний дощ забрів»	147

ДАЛЕКІ БЕРЕГИ	149
«Я бачила з надхмар'я — на землі»	150
Шевченко в Римі (монолог пам'ятника)	151
«Понад селами тиш ланів»	152
«Все змішалось — дні і ночі»	154
«Візьми моє ім'я собі на переліт»	155
«І коли мовчання твоє стає дощем затяжним»	156
«Пощо тобі триматися мене»	157
«Тут на ранок хіба що ми»	158
«Сідаю в останнє купе (поїзд мій — без зупинки)»	160
«День мовчазних дощів. Кам'янка, сизий Тясмин» ..	161
Херсону	162

ГРАНІ ТИШІ 165

«Мені треба, щоб хтось мене просто послухав»	166
«Приглушую звуки свої, уповільнюю тіні»	168
«День увіткнувся в ніч, а мені — однаково»	169
«Ось тобі — скит. Ось тобі — земля»	170
«Замовкаю, і чую — що поруч і що в мені»	172
«Вишкіряєш вітрами сизими»	173
«Протискуюсь в тоненьке вушко сну»	174
«На ту глибину не спускається риба жодна»	175
«Остуди мої руки, лице моє, мій живіт»	176
«Щось ти будиш в мені»	178
«Холод мене пальцями пробирає несмілими»	179
Колискова для дорослих	180
Твоя молитва	182
«А на тиші, яка зостанеться»	185
«Тиша — така тиша в мені»	186
«Я повільно расту, мов осіння трава»	188
«Бачиш, яка ця ніч припорошена?»	189
«І раптом щось проминає — як давній дитячий страх»	190
«Там, де був страх, — пробиваються трави несмілі»	192
«Боюся зарано піти й не сказати "Дякую!"»	193

ПО КРАЙЦІ ЛЕЗА 195

ОСТАННІЙ МОНОЛОГ КОРОВИ	196
«Буде сонце тобі!»	197
«Стинай мені, тату, коси — я не дивлюся»	198
«Сирена збудилась над містом, збитим»	200
«Разом із безсонням до мене приходять страхи»	201
«Те, чим я поступаюсь»	202

«Коли ти будеш бачити»	203
«Відпусти те, чого й так немає в твоїх руках»	204
«Для мене ти будеш вічно живим і сильним»	205
«Попали по мені листи»	206
«Безсніжний день в мережах сухостоїв»	207
«Він, повернувшись, у жінку ховається, як в окоп»	208
«Гостро кортить сказати — і так бува!»	210
«О, ми так легко не здамося!»	212
«Тут сходжені мости на ріках перебитих»	213

ВИСОКІ ВОДИ 215

«Небо гойдають громи»	216
«Найважче — ввійти у ріку, бо вода гостра»	217
«Ти чуєш цей вітер — цей випад»	218
«Я не сплю, коли дощ»	220
«Як гарно на мені блищить залізна зброя!»	221
«Хто там стоїть під вікнами»	222
«А Ви прийшли»	223
«Розпорошила осінь вишневі мої сади»	224
«Просіло сонце нижче від лози»	225
«Стікає дощ кудись по жолобках»	226
«Переживи себе в собі»	227
«Кажуть, що я із чужої ріки»	228